

Οι καταλήψεις δουλεύουν για όλους και όλες εμάς. Γι' αυτό κι έχουν λυσαάξει εναντίον τους.

Δουλεύουν για όλους εμάς που βρισκόμαστε στο κάτω μέρος της κοινωνίας και ταυτόχρονα δε νιώθουμε καθόλου όμορφα με το να χτίζουν τις ζωές τους σε βάρος μας. Όχι για το ατομικό μας βόλεμα, αλλά για τη συλλογική μας ανατίμηση. Όχι μόνο για μας, τα μέλη των καταλήψεων, αλλά για το παγκόσμιο προλεταριάτο.

Όσο κι αν τ' αφεντικά και το κράτος τους προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο, εμείς είμαστε αυτοί που έχουμε το δίκιο με το μέρος μας, εμείς είμαστε αυτοί που δίνουμε ζωή σ' αυτά τα κτίρια και εμείς θα τα υπερασπιστούμε.

Και είναι σήμερα, περισσότερο από ποτέ, επιτακτική η ανάγκη των καταλήψεων. Σήμερα που τα πάντα αγοράζονται και τα πάντα πουλιούνται, οι καταλήψεις διεκδικούν την αυτονόπη κοινωνική ανάγκη: ο καθένας δίνει ότι μπορεί, ο καθένας λαμβάνει ότι χρειάζεται. Σήμερα, που πολιτική σημαίνει ψήφος και σύμπλευση με μια αριστερά ή μια δεξιά, οι καταλήψεις προωθούν τη μόνη ρεαλιστική και αξιοπρεπή επιλογή: αυτόνομη πολιτική οργάνωση, απέναντι στους φασίστες, απέναντι στη βαρβαρότητα των αφεντικών και των μηχανισμών τους. Σήμερα που ο πολιτισμός τους κατακλύζει τα μαγαζιά και προσπαθεί να βάλει τις σκέψεις μας και τις φωνές μας σε καλούπια, οι καταλήψεις πολεμούν για το αντίθετο: αδιαμεσολάβητη έκφραση, από εμάς για εμάς. Σήμερα που βασιλεύει η εξατομίκευση και η καβάτζα της καθημερινότητας, οι καταλήψεις αποτελούν την επανασοικειοποίηση των χώρων και των χρόνων μας. Μέσα σ' αυτές, χτίζεται μια συλλογική κουλτούρα, χτίζονται σχέσεις αξιοποίησης των ζώων μας, έχοντας συνείδηση της θέσης μας σ' αυτό το σύστημα.

Γιατί, όσες εκατοντάδες εργατοώρες κι αν δίνουμε για τις καταλήψεις χωρίς να βάζουμε ευρώ στην τσέπη μας, όσες συλλήψεις και δικαστήρια κι αν μας χρεώσουν, όση συκοφαντία και λάσπη κι αν δεχτούμε απ' τα μίντια και τον εθνικό κορμό, είμαστε περήφανοι και περήφανες για τις επιλογές μας και καθόλου δεν ντρεπόμαστε για αυτές.

Γιατί η δημιουργικότητα της συλλογικής μας εργασίας και του χρόνου που επενδύεται μέσα στους κατειλημμένους χώρους, είναι προς όφελος των από κάτω της κοινωνίας κι όχι των αφεντικών. Και αυτό είναι που τους πονάει!

Καταληψίες του χθες, του σήμερα και του αύριο